

DIRECTOR: Proot. V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-85

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei.
— pentru Instituții și autorități 300 Lei — abonament de aprilin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

„Vine sfârșitul!”

(EZECHIEL 7.2)

In cap. 7 al cărții lui Ezechiel e proorocită pedeapsa și sfârșitul țării lui Israel, drept plată și urmare a urâciunilor și fărâdelegilor sale.

„Vine sfârșitul, peste tine — zice cuvântul Domnului — te voi judeca după toate faptele tale. Și te voi pedepsi pentru toate urâciunile tale... te voi pedepsi pentru toate minciunile tale. Vine prăpădul!... Ei caută scăpare, dar scăpare nu-i...”

Citiți întreg cap. 7 al acestei proorocii și puneți-l alături de cap. 21 din Evanghelia după Luca, unde așijderea se vorbește despre o sabie pedepsitoare, dar de astădată „semnele” și „pedepsele” se întind asupra întregului pământ, peste toate neamurile. „Și pe pământ va fi strâmtoare printre neamuri, cari nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și valurilor și oamenii își vor da sufletul de groază în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ (Lc. 21.25-26).

Fărădelegea și păcatul, depărtarea de cuvântul lui Dumnezeu și necredința, a dus la pedeapsă poporul lui Israel. Și tot acestea duc la judecată și nimicire și lumea de azi, care deși își spune creștină, îl tăgăduiește pe Dumnezeu prin nelegiuirile sale.

Trăim vremi apocaliptice. Azi se aude din nou prin lume strigătul: „Vine sfârșitul, vine sfârșitul”. Fiți gata, căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului (Luca 21, 35).

Când trâmbița morții va suna și când vor începe să se întâmple aceste lucruri — voi cei credincioși — să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie (Luca 21.28).

I. MĂRTURIE

„NICI O BRAZDĂ!...”

In urma unor pretențiuni de peste hotare, privitoare la pământul nostru țara și-a spus din nou cuvântul, prin repetatele declarații a primministrului ei. Iar acest cuvânt hotărât, care constă în drepturile poporului nostru în hotarele lui, s'a strâns într'o parolă, care este parola unui neam întreg, față de oricine privește cu jind peste gard, în curtea casei noastre.

Nici o brazdă! Aceasta e parola care străbate țara dela un capăt la altul, arătând hotărârea îndârjită a unei țări, de a se apăra împotriva oricăror încălcări nedrepte, de ori unde ar veni ele.

Dar această parolă se potrivește de mîjnune și pentru creștinii cei adevărați a căror viață sufletească e primejduită mereu de vrăjmași cari se numesc: lumea, diavolul și trupul.

Și creștinul are de apărut o „țară”, un „pământ” sfânt, care este sufletul său, de vrăjmașul ce dă mereu târcoale (I Petru 5.8) să cucerească acest suflet. De aceea el trebuie să vegheze mereu la „hotare”, gata oricând (Galateni 6.11) să lupte, să sufere, să învingă cu parola hotărâtă:

„Nici o brazdă” — pentru vrăjmaș. „Nici o brazdă” din sufletul meu pentru satan și lucrurile lui.
„Nici o brazdă” pentru lume și poftetele ei.
„Nici o brazdă” — pentru trup, ca să-ți implinești dorințele lui pătimase.
„Nici o brazdă” niciodată pentru păcatul care vrea să pună stăpânire peste tine. Murim mai bine în luptă, decât robiți să fim — spune o cântare

națională. Murim mai bine în luptă decât robiți să fim sufletește de ispită și păcat, spunem și noi, Aceasta a fost parola aceluia care mărturiea cari socoteau ocara lui Hristos ca o mare bogăție decât comorile Egiptului și mai bine au suferit batjocuri, prigoane, bătăi, lanțuri și închisoare (Evrei 11.26-36, și să rămână „liberi” în Hristos, decât să se plece

în robia păcatului și a „literii” care le îmbia slobozenia deșartă a lumii.

Creștinilor celor dintâi, li se cerea doar ca o boabă de tămâie să arunce în focul de dinaintea idolului sau un singur cuvânt de lepătare să spună și li s'ar fi dat slobozenia, dar ei n'au vrut să facă nimic, n'au făcut „ascultare” în lucrurile cari i-ar fi despășit de Dumnezeu, și au murit mai bine, decât să calce în picioare legământul lor, sfânt.

Fraților! Nici-o brazdă pentru nimeni și pentru nimic. Nici o brazdă din rostirea noastră sfântă Rămânețari (Galateni 5.1), hotărâți și satornici ținând sus cuvântul veștii (Filipeni 2.16) răbdând până la sfârșit (Matei 24.13).

Adu-ți aminte, cum ai primit și auzit! Ține și pcedeste-te! (Apocalis 3.3).

Iar dacă vrăjmașul a intrat cumva în hotarele vieții tale, sus la lptă! Respinge-l afară din acest hotare! Impotriviți-vă diavolului și el va fugi dela voi (Iacov 4).

Frațior, nici o brazdă!

„VIEATA CRESTINA”

**Nu te supăra de răul care-l suferi în viață
Pentru c'ai lucrat Dreptatea și-ai spus Adevăru'n față
E mai bine ca să suferi dela oameni
Că l'ai spus,
Decât, dacă nu l-ai spune, să fii pdepsit de sus**

P A C E A

Ceeace lipsește omenirii de astăzi, e pacea și bucuria cea adevărată. Vuese lumea, vuese țările și popoarele de frământări, de nemulțumiri, de dujmăni, de necazuri. Și vuese nu numai lumea, ci vuese în acest clocot și viața oamenilor. Ori încotr'o ne-am întoarce ochii, nu vedem decât certe, vrajbe, pizmueli și dujmăni.

Nu-i pace pe pământ (Luca 2, 14), nu-i pace în lume, nu-i pace între popoare, nu-i pace în țări, nu-i pace prin sate, nu-i pace între vecini, nu-i pace în casele oamenilor, nu-i pace în inima oamenilor.

Aproape nicăiri nu mai găsești azi pace și bucurie adevărată. De ce? Pentru că lumea s'a depărtat de Domnul păcii s'a depărtat de izvorul păcii, care este Isus Mântuitorul. N'avem pace și bucurie pentru că ne lipsește pacea lăuntrică, pacea sufletului.

Pacea cea adevărată nu este și nici nu poate fi dela om și pacea cea adevărată este atunci când vom primi pe Domnul păcii, care stă la ușă și bate (Apocalis 3.20).

Domnul ne dă o pace deplină, pentru că El ne-a împăcat cu Tatăl ceresc. Dumnezeu a voit și voiește să împăce totul cu Sine prin Isus Hristos, făcând pace cu noi prin sângele Crucii Sale (Coloseni 1.20). Aceasta este pacea cea adevărată; despre această pace zice Ap. Pavel: Și toate lucrurile aceste sunt dela Dumnezeu care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării. (2 Corintheni 5, 18.)

Dacă păziți poruncile Mele voi trimite pacea la vreme și veți face roade, voi da pace în țară și nimeni nu vă va tulbura (Levitic 26, 3-7.)

(Trimisă de fr. Macanete)

Incredințează-ți soarta în mâna Domnului (Psalm 37,10)

Ceva în legătură cu Evanghelia de Duminică (Matei 6,22-33)

Luminătorul

Hristos este lumina sufletului nostru. Dela Soarele-Hristos, dela Jertfa crucii Lui depe Golgota, noi — fiecare suflet în parte, primim razele binefăcătoare ale luminii și Căldurii Lui El „trimite razele sale și peste buni și peste răi“ (Matei 5,45).

Cei mai mulți însă, rămân tot la întunec și la frig fiindcă ei stau în umbra păcatului. Cele mai multe suflete se ofilesc și azi tocmai fiindcă stau ca florile sub gard, ca iarba sub piatră. Stau sub greutatea păcatului, ascunse de Soarele Vieții celei noi, de Hristos

O, voi toți cei ce vă ofiliți în valea umbrii morții (Psalm 23,4) deschideți-vă larg potirul inimii voastre și îndreptați-l spre Hristos, Soarele adevărului. Lăsați ca El să vi-l umple de harul Lui și veți afla Viața, Căldură, Lumină...

„Doi stăpâni“

Unul Bun, plin de dragoste, plin de mângâiere, care își numește pe slugile sale fii și moștenitori, care dă tuturor totdeauna fără măsură, bogățiile sale: Tatăl cel ceresc.

Altul rău, plin de viclenie, de minciună, de cruzime, care își distruge și îi duce pe slujitorii săi la paimă veșnică și trupește și sufletește momindu-i cu plăcerile înșelătoare ale păcatului: diavolul.

Tatăl cel ceresc te cheamă cu dragoste, cu dor — fiindcă te iubeste. El a făcut totul și a dat totul pentru tine, pentru mântuirea

și scăparea ta din pierzare și așteaptă acum ca să te întorci, să intri în slujba Lui, căutând să rămâi aproape de El, lucrând pentru mântuirea altor frați ai tăi pierduți.

Satan caută să te atragă în slujba lui și să te țină în această slujbă prin tot felul de viclenii, pentru ca prin faptele tale cele rele să-l ajuti la lucrarea iadului în lumea aceasta, și prin lucrarea ta rea, să atragi și pe alții la moarte și la peire.

Iubitul meu, și tu ești al unuia din acești doi, nume al unuia poți fi. Al cărui ești și te silești să fii?

„Nu vă îngrijorați“ !..

De pe coperișul caselor ar trebui

strigat acest cuvânt, să-l audă toți creștinii de azi. Toți acei creștini cari spun că „nu poți trăi în lumea de azi dacă nu-i mai și mînți câte un pic ici-colea, că dacă nu-i mai și înjura, dacă nu-i mai și înșela câte un pic ici-colea, mori cu zile, mori de foame“.

Mântuitorul ne-a spus să nu ne îngrijorăm de nimic. Nici de hrană, nici de îmbrăcăminte. Să lăsăm în grija Tatălui ceresc grijele noastre și El ne va purta grija. Dar noi nu credem și nu ne încredem în deajuns în Tatăl ceresc. Credem și ne încredem mai mult în puterile noastre și în noi înșine — de aceea avem așa

cum avem și trăim așa cum trăim De aceea vezi la tot pasul descurajați, sinucigași cari „îngrijorându-se“ cad sub povara acelor griji, fără să se mai poată ridica.

O, voi toți cei „flămânzi“ și „goi“ din lumea aceasta, aduceți la picioarele Domnului inima voastră, viața voastră și grijele voastre

Și El vă va da tot ce aveți trebuință (Matei 6, 32).

Pe de-asupra

Omul cel credincios, copilul cel credincios și încrezător al Domnului, care a căutat mai întâi Impărația cerurilor are totul și primește totul pe de asupra.

El s'a încredințat cu totul în grija Tatălui Ceresc, și o ce minunat știe El să se îngrijească de cei ai Lui.

Un frate credincios și jertfitor, când l-am întrebat cum poate face să nu se resimtă după atâtea jertfe pentru Domnul, îmi spunea: Tatăl ceresc poartă de grijă. Când ajung la strămoare, îmi ridic sufletul către El în rugăciune iar El mă aude: îmi dă de unde nici n'am crezut, mă ajută cum nici n'am binuit.

Lucrul acesta mi l-a adeverit și unii din cei ce lucrează în jurul lui.

Și iată așa știe Domnul să poarte de grijă celor ce se încred în El, dându-le pe deasupra totul, tuturor celor ce au căutat mai întâi, Impărația Lui, dragostea Lui, ascultarea de El.

Fă și tu această iubitul meu și vei vedea cât de adevărate sunt cuvintele acestea.

T. DAR

Chemare!...

Azi, glasul Domnului, Cuvântul Său se 'ndreaptă iar spre tine, creștine,

Și-ți spune cu mustrare și milă Dumnezeu de ce te-ai depărtat de mine? de ce, plăcerilor, păcatului te-ai dat? cunoaște și răspunde cât ești de vinovat

Atât de mult, prin viața ta, tu m'ai nesocotit iar Eu, mereu, de-o vecinicie 'ntregă te-am iubit.

Pe Golgota, privește, vezi, cum pe Fiul Meu L'am dat Să moară pe cruce ca un vinovat pentru păcatul tău.

Iubirea Mea, nemărginită, mare te cheamă să vii, azi, fără amânare la Mine la singurul Bine la mântuire la fericire Vino

I. Mărturie

Prefacut din nou...

„Regina Victoria a Angliei s'a dus într'o zi să viziteze o fabrică de hârtie din apropierea castelului ei.

Directorul i-a arătat în toate amănuntele cum se face hârtia: Cum se curăță cărpele, cum se decolorează în mod chimic, cum se prefac într'un fel de pastă, cum se lucrează această pastă, cum o usucă, și cum ese din ea hârtia albă ca zăpada.

Duse apoi pe regină într'o sală plină de zdrențe murdare, prăfuite și pline de un miros greu, zicând: iată din ce se face hârtia cea mai fină!...

După câteva zile Directorul trimise reginei un pachet de hârtie din cea mai frumoasă. Pe fiecare coală era tipărit chipul Reginei, și monograma ei. Și fiind un creștin credincios, scrise reginei că aceasă minunată prefacere a zdrențelor a fost pentru mulți lucrători o predică, și chiar el își amintește mereu văzând lucrarea chimică a hârtiei, că Domnul Hristos spală păcatele noastre. Dacă sunt roșii ca sângele se vor face albe ca zăpada.

Dumnezeu poate să tipărească chipul Său în inima noastră, cum s'a tipărit chipul Măriei Voastre pe această hârtie.

De ce?

„De ce?“ — scia conțesa Waldersu „de ce să aștept mereu să-mi arze Dumnezeu o lucrare măreață prin care să-L preamăresc

În fiecare zi, în fiecare clipă El vrea să-L laud pră gândurile, cuvintele sau faptele mele. El, Stăpânul meu cel mare și milos, care m'a mântuit și care neîncetat lucrează ca să desăvârșească în mine lucrarea la care am fost chemat! Ce plin

de îndurare e Părintele Ceresc că ne dă voie să-L slujim, să-L cinstim, să-L proslăvim în cea mai mică, cea mai umilită slujbă a vieții noastre; ce mângâiere pentru noi toți și mai cu seamă pentru mine, care vreau să lucrez pentru El și tot caut o lucrare măreață!

El singur îmi va da munca pe care a pregătit-o El pentru mine, când voi fi și eu pregătită pentru ea“.

Tălmăciri S. Maria

Un glas duios...

Un glas duios ne cheamă, E glasul Lui Hristos; Dar câți mai iau în seamă Acest glas prea trumos?

Ne cheamă lângă cruce, Ne cheamă tot mereu, S'avem un razim dulce În veacul ăsta rău.

Ne cheamă la o masă Bogată de nespun, Haideți copii acasă, Haideți toți la Isus.

E ceasul de pe urmă, E ceasul potrivit Să mergem toți în turma Păstorului iubit.

O mică întârziere Ne va pricinui Grozav chin și durere Atunci când vom muri.

Haideți cu bucurie Haideți cât mai curând, La Soarele veciei, La Mielul nostru blând! —

I. Tărie

Abonați, citiți și răspândiți pe tot locul foaia „Vieța Crestină“ Cluj Abonament 100 lei pe an și 50 lei pe jumătate de an

Vrajmașii Crucii lui Hristos

Mulți din cei cari citesc sf. Scriptură, se vor fi întrebat ce înseamnă și cine sunt acei vrājmași ai crucii lui Hristos, de care face pomenire sf. ap. Pavel în epistola sa către Filipeni cap. 3, 18-21.

Pentru lămurirea acestui loc pentru mulți greu de înțeles, dăm în cele ce urmează explicația sf. Ioan Gură de Aur, din omiliile sale asupra ep. către Filipeni.

Lucruri nedemne

„Nimic nu este atât de nepotrivit și străin creștinului, ca aceea de a căuta peste tot locu', numai liniște și odihnă.

Nimic nu este atât de strein de făgăduința dată nouă și de concentrarea noastră (ca ostași ai lui Hristos) ca aceea de a ne lipi de vieța prezentă, de pe pământ.

Stăpânul tău a fost răstignit, și tu încă te dezmierzi?

Stăpânul tău a fost pironit pe cruce, și tu încă umbli după liniște și odihnă?

Dar cum poți toate acestea demne de un ostaș adevărat?

Vrājmași ai crucii

În timpul lui Pavel erau unii cari se prefăceau a fi creștini, dar cari căutau numai odihna și trăiau în desmerdări, ceea ce este contra crucii, contra suferințelor, contra luptei sfinte. Pe aceștia îi numește Pavel vrājmași ai crucii lui Hristos.

Crucea Domnului este lucru de căpetenie al unui suflet ce se chinuiește și suferă, care nu caută

peste tot locul numai liniștea și comoditatea, pe când vrājmașii crucii se poartă cu totul din contra.

(Adică iubesc liniștea și „pacea“ cu lumea și cu păcatul, iubesc liniștea și comoditatea și fug de osteneală și trudă pentru Evanghelie) Aceștia, chiar de-ar spune că sunt ai lui Hristos în realitate sunt dușmani ai crucii lui Hristos; căci dacă ar iubi cu adevărat crucea, s'ar lili să aibă viața celui răstignit.

Tu urmează pe Stăpânul

Nu a fost pentru tine răstignit Stăpânul tău? Tu urmează în alt fel pe Stăpânul, dacă nu poți a-L urma întocmai! Răstignește-te pe tine însuși, dacă nu te răstignește altul Răstignește-te pe tine așa după cum zice Pavel: „lumea este răstignită față de mine și eu față de lume (Galateni 6, 14).

Aceia însă — pe cari Pavel îi numește vrājmași ai crucii lui Hristos sunt fricoși, cărora li-e teamă de luptă și de jertfă, sunt iubitori ai vieții acesteia și iubitori ai poftelor trupești.

„Și vă spun plângând“..

De ce spune Pavel aceasta plângând? Pentru că răul s'a întins, pentru că aceia erau vrednici de lacrimi, fiindcă în timp ce își îngroașă îmbrăcămintea de dinafară (trupul), despre viața viitoare, ei nu fac nici o vorbă și nici că se gândesc la răspundere.

Iată că te dezmierzi, iată că te îmbeți astăzi și mâine și zece ani, s'au douăzeci, s'au cincizeci, dar care e sfârșitul? Care e câștigul? Nici unul! Și o astfel de viață oare nu e vrednică de plâns?

Dumnezeu ne-a pus în locul acesta de luptă, ca noi lupându-ne să ne încununăm, iar noi plecăm de aici nefăcând și nelucrând nimic bun.

Dumnezeul lor e pântecul

Aceasta este ceea ce zice omul: „Să mâncăm și să bem“ (I Corințeni 15, 32). Ai văzut câtă răutate are în sine desmerdarea? Dumnezeu unora este banul, Dumnezeu

altora este pântecul. Și oare nu sunt aceștia închinători la idoli? Oare aceste cuvinte sunt spuse numai pentru acei de atunci, nu și pentru atâția din ziua de azi? Nimeni nu este oare acum vinovat de acest păcat? Nu au și azi, atâția creștini, pântecul ca pe Dumnezeu și cinstea în rușine?

Doresc, însă și mă rog, ca printre voi să nu fie nici unul din aceștia și nici să nu se găsească cineva vinovat de cele vorbite. Dar mi-e teamă, ca apostolul să nu fi spus cuvintele acestea mai mult pentru voi, decât pentru cei de pe atunci. Căci, când cineva își petrece toată viața în beții și petreceri, iar la săraci prea puțin dăruiește, când partea cea mai mare o cheltuiește pentru pântec, oare nu s'ar putea zice și despre el aceste cuvinte?

Cădește omul case, însă unde? pe pământ! Cumpără omul moșii unde însă? — pe pământ iarăși. Capătă vre-o stăpânire, vre-o autoritate, unde însă? pe pământ! Se bucură de slavă? iarăși pe pământ! Se îmbogățește, tot pe pământ!

Ei bine, aceștia sunt cei cari au pântecul ca Dumnezeu. *Cei ce nu cugăță nimic duhovnicesc, ci totul își agorisește pentru azi, și numai la aceste cugăți, aceștia cu drept cuvânt au pântecul ca Dumnezeu“.*

Iată iubii cetitoricine sunt vrājmași ai crucii lui Hristos! Cei al căror Dumnezeu e pântecul și se gândesc la lucrurile de pe pământ.

Pe pământ poți să ai familie, ceva avere, copii, slujbă. Aceste lucruri nu sunt rele în ele înșile.

Dar să știm: locul întâi în inima noastră se cuvine Domnului Isus. Dacă lucrurile lumii, chiar bune de ar fi, ocupă ele locul întâi în inima noastră, I-ai coborât pe Domnul în al doilea loc. În cazul acesta ce i-a locul întâi i-a locul lui Dumnezeu și ajunge pentru tine dumnezeu, adică idol.

Astfel de oameni' nu sunt în stare să spună adevărul (deși poate și știu) de teama oamenilor. Nu îndrănesc să aibă o părere proprie chiar când știu că ea este dreaptă din

frică de toiagul nu știu cui,

Teama c'o să moară de foame, c'o să și piardă leafa, ori slujba, teama că ce-o zice nevasta sau prietenii, sau în sfârșit teama de suferință, care este tot o „vrājmașie“ față de Hristos, îi fac pe atâția slujitori și credincioși să-și piardă sufletul. Sunt mulți cari au venit la Domnul, dar de teama suferinței a necazurilor și greutăților ce le-ar întâmpina în viitor, se lapadă de El (Matei 13, 21). Ei ajung apoi tot mai răi și se fac chiar mai mari vrājmași ai Evangheliei decât cei necredincioși. Și aceasta este o piedecă mai mult și grozav de rea și de mare pentru întoarcerea sufletelor la Hristos.

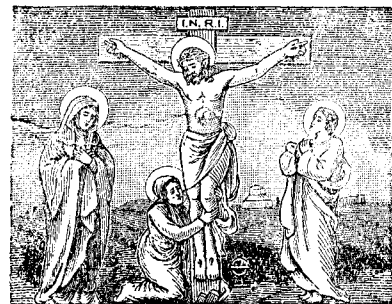
Vorbind despre acești „vrājmași“ apostolul „plânge“. Când nu mai ajungea vorba, fo'osea lacrimile. Ce inimă de piatră ar trebui să aibă cineva să nu se înduplece în fața lor? Incheind aceste rânduri vom repeta din nou cele spuse mai înainte.

Vrājmașii crucii lui Hristos despre care se vorbește în ep. către Filipeni sunt deci toți aceia cari țin să trăiască bine în lume; iar în ceace privește credința și Evanghelia sa fie și ei oameni cum se cade și în rând cu lumea.

Fraților iubii! Voi toți cari ați pus mâna pe plug: înainte! Să alergăm cu stăruință în alergarea ce ne stă înainte, cu toate că sunt atâția, cari, atrași de mirosul cârnii Egiptului, se trag înapoi.

Aceștia sunt vrājmașii crucii lui Hristos cari se gândesc la lucrurile de pe pământ.

I Mărturie

Nu a ști, ci a împlini.

Un credincios, stătea într'o zi de vorbă cu un cunoscut al lui mare „cărturar“, care spunea sus și tare că el n'are nevoie de pocăință deoarece el „știe“ și cunoaște Scriptura din „scoarță“ n scoarță“

— Bine, îi zise credinciosul, văd că ai într'adevăr multă cunoștință din cuvântul lui Dumnezeu; mă bucură lucrul acesta. Te rog totuși să mă ierți că te întreb: te silești a și împlini ceea ce cunoști?

— Apoi... asta mai puțin. Nici nu m'am prea gândit la așa ceva, răsunse zâmbind încurcat cel ce înainte cu câteva clipe își bătea pieptul.

— Atunci dragul meu, îi răspunse cel credincios, degeaba e toată cunoștința ta. Cu o astfel de cunoștință care stă numai în minte și nu coboară în inimă, în fapte și viață, veifunda iadul. Ea în loc să-ți tie spre mântuire îți va fi spre veșnică osândă.

Necredinciosul coborî capul rușinat și plecă. I C.

Inimă 'mpietrită...

Ai lăsa să intre pofta cea murdară și pe Domnul Vieții L-ai gonit afară. Astăzi plângi în nopțe de durere plină, inima 'mpietrită, inima streină..

Te frământă în patimi și plăceri deșarte și te sbiți în lanțuri pe cărări de moarte, Ve'nica durere, nimeni nu-ți alină, Inimă 'mpietrită, inimă streină..

Domnul, plin de milă, strigă și te cheamă Oh, ascultă-i glasul iubitor de mamă Eliți cere-o viață blândă și senină Inimă 'mpietrită, inimă streină..

Roagă te cu lacrimi inimă murdară și pe Domnul s'rigă L ca să vie iară să-ți aprindă'n casă sfânta sa lumină Inimă 'mpietrită, inimă streină..

Șterge murdăria de pe la ferestre și aruncă-afară păcatoasa zestre, Ca din nou să vie raza cea divină Inimă 'mpietrită, inimă streină..

Oh, ce fericire lângă El aia-vei Când vei sta sub cruce cu Stăpânul Slavei Vei sbura pe aripi de cântare lină inimă 'mpietrită, ini nă streină..

Silviu Haragus

Tu mă vezi.

Tu mă vezi că plâng cu jale Tu mă vezi cât mă muncesc Să slujesc Iubirii Tale Și-al Tău Nime să-l vestesc.

Tu Isuse 'mi vezi durerea Ce mă mistuie amar Și cu câtă suferință Imi sui crucea spre Calvar.

O, privește 'a jos spre mine Din a cerului senin, Las'o rază de nădejde Intr'un suflet ars de chin.

Ilie Popovici

—Nu există Dumnezeu, zicea odată un necredincios.

—E adevărat că nu există, răspunse un credincios, dar numai într'un singur loc nu există: în inima dumitale.

Dar suferim!

Fiindcă te urmăm, Isuse, Avem atât de suferit, Răstignitorii tăi de veacuri Atâtea cruci ne-au pregătit

Ni-e inimă din piept rănită Ni-e sufletul însângerat De-atâtea lovituri de ură Ce frăă milă ni-l-au dat.

Azi iar ne cad asupra Doamne Din greu aceste lovituri, Să împlinește proorocia Din slova sfintelor Scripturi

Dar suferim! Răbdăm, Isuse Oricâte încă vor urma, Și de s'o cere moartea noastră — Muri-v'om!

—dar sub crucea Ta!

T. DAR

—Celor cari au comandat albumul biblico, li-s'au trimis zilele acestora

8 Iunie 1939: 9 ani de glorioasă domnie

Marea sărbătoare a Restaurației — M. Sa a fost sărbătorit de întreaga suflare românească — Ziua Restaurației la București — Deschiderea parlamentului — Ceferiada — Săptămâna serbărilor

Săptămâna trecută a fost marea săptămână a țării, sărbătoarea marilor înfăptuiri cari sau îndeplinit sub sceptrul de glorioasă domnie a marelui nostru rege Carol II.

Deschiderea parlamentului

Miercuri 7 Iunie a avut loc deschiderea Corpurilor Legiuitoare, alese în ziua de 1 și 2 Iunie pe baza Constituției din Februarie 1938.

Prima sesiune ordinară a întâiului Parlament al F. R. N. s'a început prin o slujbă la Patriarhie, la care au luat parte toți miniștrii și înalții demnitari ai țării, Corpul diplomatic și mulți membrii din Frontul Renașterii.

M. Sa Regele care a fost aclamat de zeci de mii de oameni pe întreg parcursul, dela Palatul Regal până în dealul Patriarhiei, a sosit la Parlament la ora 12, fiind însoțit de Marele Voevod Mihai și Curtea Regală.

La intrarea în Cameră, M. Sa a fost viu ovaționat de întreaga asistență. Citirea Mesagiului Regal a fost întreruptă adeseori de ropote de aplauze și ovații, mai ales pasagiile privitoare la armată, au fost subliniate în chip deosebit.

După citirea Mesagiului Regal și plecarea M. Sale, membrii parlamentului au depus legiuitul jurământ.

Congresul căminelor

La Arenele Romane a avut loc în prezența M. Sale Regelui Carol II [Marți 6 Iunie] Congresul general al Căminelor culturale cu participanți din întreaga țară. Au luat cuvântul Dl. Banu locșitorul d. președinte Gusti, care se găsește la New-York, arătând înfăptuirile din trecut și rolul acestor cămine în viitor. Au luat cuvântul apoi câte un țaran

M. Sa Regele Carol II. înfăptuitorul României celei noi

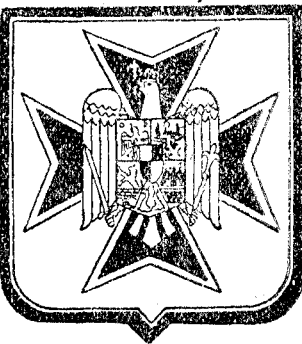

din fiecare parte a țării, încheind Majestatea Sa Regele care a spus, între altele, vorbind despre Cămine și Serviciul Social: *Aceasta nu este numai o năzuință a câtorva. Este o absolută necesitate. Și chiar dacă astăzi se pot găsi unii cari surâd, încă mâine toți se vor convinge că altfel nu putem să ridicăm la înălțimea la care trebuie ridicată întreaga populațiune de pe pământul românesc.*

Mai târziu a avut loc defilarea prin fața statuii regelui Carol I a congresiștilor și alte manifestațiuni (coruri, jocuri naționale ect.) a delegațiilor venite.

Ziua tineretului

8 Iunie, sărbătoarea Restaurației, a devenit în ultimii ani marea sărbătoare a tineretului românesc, sărbătoarea dragostei și alipirii de Acela care acum 9 ani, a coborât pe arșpile văzduhului, pentru a întemeia România cea nouă ce se ridică azi.

Serbările anului acestuia au avut o strălucire negrăită. Armata Albă a M. Sale—care are în mijlocul ei pe augustul Său Fiu, Marele Voevod Mihai și-a dovedit cu prisosință vrednicia, nedesmințând împlinirea crezului pe care-l are: *„Credință și muncă pentru Țară și Rege“*

Pe marele stadion A. N. E. F. comandanții, Străjerii și asistența au primit cu nestăruite urale pe supremul Comandant al Străzii Țării. S'a făcut o slujbă și apoi s'a ridicat pavilionul național; în timpul rugăciunii toți străjerii, împreună cu M. Sa au stat în genuchii.

Au urmat exercițiile de gimnastică, dansurile și defilarea străjerilor în admirația și entuziasmul întregii asistențe.

Anul acesta au luat parte și mai multe delegațiuni străine ale tineretului din câteva țări.

A vorbit cu această ocazie din nou M. Sa Regele, despre străjeria care este o școală de viață nouă, care are de scop ridicarea țării. Veș-

nic trebuie să se păstreze tot așa de vie credința care trebuie să fie totdeauna puternică pentru binele iubitei noastre Patrii. a--spus M. Sa.

Ziua sporturilor

Tot joi a fost și ziua sporturilor când s'au împărțit darurile aduse de aviatorii din toate regiunile țării, și premierea aviatorilor cari au luat parte la cursă. Tot acum se face primirea ulcicrului cu apă, adus dela Vadul Crișului, primirea ștafetelor din cele patru părți ale țării și primirea delegațiilor de țărani dela Vadul Crișului. A vorbit și aici M. Sa Regele, spunând între altele că *sportul nu este numai o întrecere, ci înainte de toate este o disciplină și o morală.*

Ceferiada

În ziua de 10 Iunie a început pe Stadionul Giulești, în prezența M. Sale Regelui, a guvernului, delegațiilor străine și a unei numeroase asistențe, marea serbare jubilară a C. F. R.

A vorbit d-l ministru Ghelmegeanu arătând realizările Căilor Ferate Române din începutul lor, adică de acum 70 de ani până azi.

La expoziția aranjată cu prilejul acestui jubileu s'a putut vedea marile progrese ce s'a făcut în țara noastră în privința transporturilor de cale ferată. Sub conducerea M. Sale Regelui țara a pornit și mai repede pe drumul marilor înfăptuiri economice.

Bunul Dumnezeu să țină tare și sănătos pe regele țării, dăruindu-i înțelepciune și pricepere în toate lucrurile.

D-l. primministru Armand Călinescu, eredinclosul sftetic al M. Sale Regelui Carol II, a împlinit zilele acestea 46 ani de viață

De toate și de pretutindeni

Iarăși îngrijorări!

Germania concentrează trupe la granița polonă

Trei aviatori din Slovacia, cari au coborât cu avioanele la Varșovia, cap. Poloniei, au arătat că în întreaga Slovacia au loc mari concentrări de trupe la granița Poloniei.

Tot semne rele.

— Sa pus piatra de temelie noului palat administrativ al căilor ferate, Luni 12 Iunie a. c. în prezența M. Sale Regelui și întregului guvern, precum și a delegațiilor C. F. Streine cari au luat parte la serbările ceferiadei.

— D. MINISTRU GAFENCU a plecat în străinătate pentru a face o vizită la Ankara și Atena.

— ÎN CEHOSLOVACIA, tulburările între cehi și germani se țin lanț. În orașul Kladna a fost ucis un polițist neamț. Pentru aceasta orașul a fost amendat și pedepsit aspru

— ÎNCĂ 14 VASE NOUI DE RĂȘBOI va construi în curând Franța. Italia nu se lasă mai prejos și nici alte țări. E zodia înarmărilor.

— ROMÂNIA are unul din cele ma bune avioane de vânătoare din

lume. Așa a constatat specialistul francez, aviatorul Detroyat, Avionul I. A. R. 80, e construit în fabricile de avioane dela Brașov și zboară cu 510 Km pe oră Dându-i-se un motor mai puternic va sbura cu 570 Km. fiind astfel un aparat de război din cele mai desăvârșite.

— MARELE VEOVOD MIHAI va face o călătorie de studii în Nordul Ardealului, Maramureș, Mo dova și Bucovina.